

Uświęcanie relacji romantycznej i jej jakość w polskiej próbie heteroseksualnych par w perspektywie koncepcji duchowości relacyjnej Mahoney

Streszczenie w języku polskim

Prezentowane przekrojowe i podłużne badania analizowały, czy i w jaki sposób uświęcenie związku romantycznego było związane z jego jakością w perspektywie koncepcji duchowości relacyjnej Mahoney. Badano polskie pary heteroseksualne. Jakość związku romantycznego została zoperacjonalizowana w wymiarze intrapersonalnym i interpersonalnym, odpowiednio jako satysfakcja ze związku i zaangażowanie w relację. Badano także mechanizmy tych zależności poprzez uwzględnienie satysfakcji z poświęcenia się jako mediatora. W badaniu wzięły udział polskie heteroseksualne pary – małżeńskie, żyjące w konkubinacie i narzeczeńskie, które wypełniły Skalę uświęcenia związku romantycznego/małżeństwa, Skalę oceny relacji, podskalę Zaangażowania oraz Skalę satysfakcji z poświęcenia trzykrotnie w trzymiesięcznych odstępach czasowych (czas 1, 2 i 3). Analizy testujące hipotezy bezpośrednio w modelach współzależności aktor-partner (APIM) i pośrednio w rozszerzonych modelach mediacji współzależności aktor-partner (APIMeM) przeprowadzono w podejściu przekrojowym na łącznej próbie 405 par na początku badania (w czasie 1), a następnie na tej samej próbie, ale zmniejszonej do 187 par po trzech miesiącach (w czasie 2; wskaźnik retencji = 46,17%) i 114 par po sześciu miesiącach (w czasie 3; wskaźnik retencji = 28,15%). Te same hipotezy zostały również przetestowane w modelach APIM i APIMeM w podejściu podłużnym na 98 parach, które wypełniły kwestionariusze trzykrotnie (w czasie 1, 2 i 3; wskaźnik retencji = 24,20%). Otrzymane wyniki ujawniły, że postrzeganie przez kobiety i mężczyzn ich romantycznych związków jako „świętych” wiąże się z większą satysfakcją z relacji i zaangażowaniem u nich samych, jak i ich partnerów w perspektywie „tu i teraz” i długoterminowej (tj. odpowiednio w podejściu przekrojowym i podłużnym). Satysfakcja z poświęcenia była istotnym mediatorem tych zależności, wskazując, że poświęcenie mężczyzn, zwłaszcza w podejściu długoterminowym, jest istotniejszym wskaźnikiem większej satysfakcji i zaangażowania w związek dla nich samych i ich partnerek. Zaangażowanie mężczyzny w związek istotnie zależy od tego, jak postrzega go kobieta, czy widzi w nim coś wyjątkowego i „świętego”. Przedstawiono także psychologiczną interpretację uzyskanych zależności oraz wskazano ograniczenia i możliwości praktycznego zastosowania wyników projektu.

Słowa kluczowe: religijność, duchowość, satysfakcja ze związku, zaangażowanie, uświęcanie relacji romantycznej, poświęcenie, APIM, APIMeM